

Nogle af landbrugs- og fiskeriudvalgets spørgsmål til landbrugsministeren samt dennes svar herpå.

Spørgsmål 1:

»Udvalget udbeder sig en redegørelse for praksis vedrørende den fysiske planlægning, hvori landbrugsmæssige interesser indgår, især med henblik på en illustration af samspillet mellem de forskellige interesser (fredning, landbrug, veje etc.)« (Ad § 1).

Svar:

Samspillet mellem de forskellige arealinteresser i den fysiske planlægning vil blive nærmere klarlagt i forbindelse med amtsrådenes regionplanlægning. Landbrugslovforslagets bestemmelser om, at amtsrådene i samråd med kommunerne skal udarbejde planer for sikring af særligt værdifulde landbrugsområder, skal ses i sammenhæng med, at miljøministeren i landsplanredegørelserne har anført, at de arealressourcer – herunder de landbrugsmæssige – som har de højeste kvaliteter, især må skånes, og at spørgsmålet om bevarelsen af landbrugsjord til jordbrugsmæssige formål særskilt skal tages op i såvel den kommunale som den regionale planlægning.

Det er på baggrund heraf aftalt mellem landbrugsministeriet og miljøministeriet, at de to ministerier i forening skal udarbejde nærmere retningslinier for varetagelsen af jordbrugsmæssige arealinteresser i forbindelse med regionplanlægningen og for afgrænsningen af interesseområder for jordbrugserhvervene.

Det er således i første omgang den regionale planlægning, der skal fastlægge retningslinierne for anvendelsen af det åbne land til jordforbrugsformål, varetagelsen af overordnede fredningsinteresser, udnyttelsen af naturforekomster samt anvendelsen af arealer til fritidsformål. Fælles for de jordbrugsmæssige interesser og fredningsinteresserne er, at det drejer sig om anvendelse af areal og naturressourcer, som kun findes i en given mængde og med kvaliteter; som ikke

uden videre lader sig genskabe, hvis de først er blevet ødelagt. Det er ressourcer, der skal økonomiseres med.

De største arealanvendelseskonflikter eksisterer vel ikke altid imellem disse interesser indbyrdes, men derimod imellem jordbrugserhvervenes og fredningsmyndighedernes fælles interesse i at bevare mest muligt åbent land over for et ekspanderende samfunds krav om mere og mere areal til byformål, vejanlæg og andre formål, som hindrer jordbrugserhverv, naturbevaring, råstofudnyttelse og visse former for rekreativ udnyttelse af landskabet.

Hele spørgsmålet om samspillet imellem de forskellige interesser under de nye vilkår, som planlovreformen giver, kan således vanskeligt vurderes nærmere i dag; men det er givet, at bestemmelserne i landbrugslovforslaget vil muliggøre en bedre koordinering af landbrugsinteresserne med de øvrige interesser og derved betyde en kvalitetsmæssig forbedring af den samlede arealplanlægning.

Spørgsmål 5:

»Vil lovforslaget indebære mulighed for at fastholde landbrug i byzoner, således som det undertiden kan være ønskeligt?«

Svar:

Ved de foreslåede bestemmelser om fastsættelse af vejledende retningslinier for inddragelse af landbrugsjord til ikke-jordbrugsmæssige formål tilsigtes bl. a. en koordinering af administrationen af landbrugsloven med den fysiske planlægning, således at landbrugsministeriet inddrages i planlægningsproceduren og der ved inddragelse af landbrugsjord i byzone eller sommerhusområde sker en afvejning af samtlige samfundsmæssige interesser, herunder også de jordbrugsmæssige interesser og spørgsmålet om ophævelse af landbrugspligt. Selve inddragelsen i byzone eller sommerhusområde